تشکیل ستاد احیای رودخانه اترک با مشارکت ۲۰ دستگاه اجرایی در خراسان شمالی

اترک، جان دوباره می‌خواهد

گزارش «ایران» درباره شرایط روحی افرادی که تست کرونا مثبت شده و در قرنطینه هستند

مصایب تنهایی در جدال با ویروس هزار چهره

حمیده امینی‌فرد
خبرنگار

لحظه‌های دلهره‌آور برای اغلب آنهایی که تست کرونایشان مثبت می‌شود، از یک «شب» آغاز می‌شود. فرقی نمی‌کند صبح تست‌شان مثبت شده باشد یا ظهر و یا حتی عصر! درست در همان شبی که جای خوابشان از دیگران سوا می‌شود، ظرف‌های غذایشان از بشقاب‌های همیشگی به یک‌بار مصرف‌های دوست‌نداشتنی تغییر می‌کند، لباس‌ها و ملحفه‌هایشان سر از کیسه‌های زمخت و سیاه در می‌آورد، صدای سرفه‌ها بلند نشده، صدای اعتراض دیگران روی سرشان هوار می‌شود، درست از همان شب «درد تنهایی» آغاز می‌شود....

حکایت ۱۴ روز سخت، ۱۴ روز عجیب، ۱۴ روز دلتنگی در ظاهر از یک اتاق ساده چند متری شروع می‌شود، اما هر روزش که نه! هر لحظه‌اش به پیچیده‌ترین حالت ممکن وجودت را به‌هم گره می‌زند! در این ۱۴ روز رؤیاهایت، افکارت، آرزوهایت، حسرت‌ها، غصه‌ها، کینه‌ها، دوست‌داشتن‌ها و نفرت‌ها آنقدر به جانت می‌پیچد، آنقدر به ذهنت چنگ می‌زند که یادت می‌اندازد، یک روز دیر یا زود با خودت خلوت خواهی کرد. خودت را بی‌تعارف دوست خواهی داشت و خواهی فهمید که انتهای هر آدمی روزی به همین نقطه ختم خواهد شد. روزی که «جسم» با تمام قدرتش در برابر «ذهن» می‌بازد. افکارت، جانت را به بازی می‌گیرد و ترس، برگ برنده میان زنده ماندن و نماندن می‌شود. در روزهای قرنطینه، از یک طرف درد، جسمت را مچاله می‌کند و از آن طرف، یک حس طرد شدگی شبیه همان حس‌هایی که تا درگیرش نشوی، به دیگران برچسب توهم می‌زنی، وبال افکارت می‌شود. این بازی اما به این سادگی‌ها تمام نمی‌شود. یک روز نه! دو روز نه تا روزها ادامه می‌یابد و در نهایت خودت در جدال با خودت پیروز می‌شوی، از این ۱۴ روز سخت که جان سالم به در بردی، شبیه همه مدال‌آوران جهانی، کاپ قهرمانی را در خلوتت بالا می‌بری و با حس غرور از این پیروزی از کنج تنهایی‌ات بیرون می‌روی....

راحله حدود سه هفته پیش تست کرونایش مثبت شده، قبل از آن با علائمی که داشته فکر می‌کرده یک سرماخوردگی ساده است: «جواب آزمایش را که گرفتم، شوکه شدم. تا قبل از آن هیچ حس بدی نداشتم. سریع به خانواده‌ام خبر دادم. اتاقم را آماده کرده بودند. پنجره‌ها باز بود، خواهرم وسایلش را از اتاق مشترکمان برداشته بود. همین که وارد اتاق شدم، درها را محکم بستند. شب اول، احساس ترس به جانم افتاد. همه خبرهای کرونا را یک دور از بالا و پایین خواندم. غذایم را در ظرف یک‌بار مصرف می‌گذاشتند. نیمه در را باز می‌کردم و سریع ظرف غذا را بر می‌داشتم و در را قفل می‌کردم. با پزشکم هر لحظه تماس تلفنی داشتم. احساس می‌کردم اگر حالم بد شود، کسی نمی‌تواند نجاتم دهد. با اینکه قرص می‌خوردم اما دچار بی‌خوابی شدید شده بودم، ترس از خفگی، تا صبح بیدار نگهم می‌داشت. مدام تب و ضربان قلبم را اندازه می‌گرفتم. شنیده بودم هر لحظه ممکن است بدنت به شکل جدیدی واکنش نشان دهد. شب‌ها قفسه سینه‌ام سنگین می‌شد، مدام روی تخت دراز می‌کشیدم و تعداد نفس‌هایم را می‌شمردم. دچار وسواس شدید شده بودم. بی‌اختیار اشک می‌ریختم. یک حس افسردگی به جانم افتاده بود. حالم که کمی تغییر می‌کرد، کنار پنجره می‌ایستادم و فکر می‌کردم که ممکن است دیگر دوام نیاورم. حال جسمی‌ام شبیه یک سرماخوردگی ساده بود، اما ذهنم آنقدر درگیر مرگ شده بود که مدام به روزی فکر می‌کردم که مرده‌ام و هیچ‌کس برای تشییع جنازه‌ام نیامده. یا به روزهایی فکر می‌کردم که خانواده‌ام به خاطر من درگیر کرونا شده‌اند و آنقدر ضجه می‌زدم تا خوابم می‌برد. گوشی‌ام را محکم به خودم می‌چساندم. خبرهای کرونا را برای خانواده‌ام می‌فرستادم و با التماس از آنها می‌خواستم نزدیک من نشوند.»

بهراد هم تقریباً حس و حالی شبیه راحله را تجربه کرده: «تبم که بالا رفت، دچار استرس شدم. یک هفته گلو درد شدید داشتم. همه‌جا ماسک می‌زدم و در این مدت هیچ میهمانی و سفری نرفته بودم. با وجود این بازهم تست دادم. در کمال تعجب مثبت شد. سعی می‌کردم قوی باشم. اما با خودم تعارف نداشتم، یک‌دفعه خالی شدم. از یک طرف کارم، دانشگاه، خانواده‌ام، اصلاً با این تست تمام زندگی‌ام به‌هم ریخت. دچار بلاتکلیفی و سردرگمی شدم. با اصرار من، همسرم و فرزندم به خانه مادرش رفتند. مجبور بودم به تنهایی روی پای خودم بایستم. داروهایم را خریدم و سریع به خانه برگشتم. نمی‌دانم چرا اما شب دوم، شرایط جسمی‌ام تغییر کرد. بدن دردم به سردرد و معده درد تبدیل شد. نفسم داشت بند می‌آمد. آنقدر ترسیده بودم که نمی‌توانستم از جایم بلند شوم. از درد بی‌کسی مدام اشک می‌ریختم. حس قربانی بودن داشتم. بدون هیچ دلیل واضحی با خودم بلند بلند حرف می‌زدم و به خودم روحیه می‌دادم، اما دوباره کم می‌آوردم و می‌زدم زیر گریه، تا اینکه تبم به ۳۹ رسید. نمی‌دانستم به کجا باید پناه ببرم. یک قرص خوردم و خوابیدم. مدام کابوس‌های وحشتناک می‌دیدم. چندین‌بار از خواب پریدم، مدام دور خودم می‌پیچیدم. جرأت نداشتم حتی از اتاقم خارج شوم. نمی‌دانم این حس تا چقدر واقعی است اما حس خفگی بیچاره‌ام کرده بود. چندی قبل یکی از همکارانم در عرض یک هفته حال جسمی‌اش تغییر و فوت کرده بود. مطمئن بودم سرنوشت من هم همین‌طور می‌شود. از درماندگی به همسر همان همکارم زنگ زدم، در آن لحظه فقط می‌خواستم یک خبر خوب بشنوم. همسرش می‌گفت احسان هیچ علائمی نداشت. در عرض یک هفته شرایطش تغییر کرد. حرف‌های او را که شنیدم حالم بدتر شد. از ترس خانواده به هیچ‌کس حرفی نزدم. وصیتنامه‌ام را نوشتم و هر شب طوری می‌خوابیدم که اگر در خواب خفه شدم، لااقل یک نفر به دادم برسد. شاید الان از این حرف‌ها خنده‌ام بگیرد. می‌گویم مرد خجالت بکش، اما باور کنید همه این حس‌ها را تجربه کردم.»

مژگان هم یک هفته است که تستش منفی شده، اما قبل از آن ۳ هفته پر استرس را پشت سرگذاشته: «آنقدر در قرنطینه خودم را شناختم و فهمیدم از زندگی چه می‌خواهم که تا قبل از این هیچ‌وقت چنین فرصتی را تجربه نکرده بودم. حالا یک حس اعتیاد به اتاقم پیدا کرده‌ام. با اینکه یک ماه از زمان تست اولم می‌گذرد بازهم در همان اتاق خودم را حبس کرده‌ام. خانواده‌ام می‌گویند دیوانه شده‌ای. اما باور کنید خیلی به این حس تنهایی عادت کرده‌ام. نسبت به گذشته کمتر با کسی حرف می‌زنم. حتی دیگر علاقه‌ای ندارم تلویزیون ببینم. در دوران قرنطینه ناخودآگاه از همه آدم‌ها دلگیر شده بودم. افکارم منفی شده بود. به خودم می‌گفتم چرا من؟ بعد عکس میهمانی‌ها و سفر رفتن‌های بقیه را که می‌دیدم، اعصابم به‌هم می‌ریخت. فکر می‌کردم دیگر آرزوها و رؤیاهایم تمام شده، با خدا ارتباطم بیشتر شد. فکر می‌کردم ممکن است حتی دیگر فردا را نبینم، بعد یک‌دفعه دلم می‌خواست به زندگی چنگ بزنم. نمی‌خواستم به این زودی‌ها تسلیم مرگ شوم. باور کنید چند هفته تنها ماندن در قرنطینه شوخی نیست، آدم را بشدت گوشه‌گیر و منزوی می‌کند. البته این تجربه متفاوتی برای من بود، چون متوجه ظرفیت‌های درونی‌ام شدم و حالا پر از انرژی و انگیزه‌ام، فکر می‌کنم خدا به من یک فرصت دوباره داده که هر روز حدود ۲۰۰ نفر آدم آن را از دست می‌دهند.»

سمیرا هنوز هم که حرف می‌زند، صدایش پر از استرس است. «بزرگ‌ترین ترس من ابتلای خانواده‌ام بود. تستم که مثبت شد به حدی وحشت زده شده بودم که نمی‌توانستم از جایم بلند شوم. پدرم چند ماه پیش قلبش را عمل کرده بود. دچار عذاب وجدان شده بودم و مدام خودم را نفرین می‌کردم. نگرانی خانواده‌ام یک طرف، اینکه باید مثل آدم‌های تنها، از خودم پرستاری می‌کردم هم باعث شده بود، دچار افسردگی شدید شوم. اما چند روز که گذشت به شرایط عادت کردم. قوی شدم، چون به اجبار باید روی پای خودم می‌ایستادم. تا قبل از این حتی برای یک سردرد ساده هم، مادرم را صدا می‌زدم. اما حالا در یک اتاق محبوس شده بودم. همه کارهایم با خودم بود. درد عضلانی بدنم یک طرف، حس چشایی و بویایی‌ام را هم کم‌کم از دست دادم. نمی‌دانم چرا اما فشارهای روحی شدیدی را تحمل می‌کردم. حتی بدون دلیل عصبی می‌شدم و یک روز به‌قدری حالم بد بود که تمام استکان‌های دم دستم را شکستم. اما هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد به اتاقم وارد شود. حس می‌کردم مثل جذامی‌ها شده‌ام. تصور می‌کردم حتی عزیزانم هم مرا دوست ندارند. دلم می‌خواست اصرار کنند، به من توجه کنند، اما از دید من همه به فکر خودشان بودند.»

فرهاد چند روز است که به زندگی عادی برگشته، اما حالا تمام ذکر و فکرش این شده که مبادا دوباره به غار تنهایی‌اش برگردد: «همه از درد جسمی کرونا می‌ترسند. اما من جزیک هفته اول که هر روز علائم تازه‌ای داشتم، روزهای بعد که در خانه خواهرم در یک اتاق قرنطینه شدم، فقط حس معذبیت، شرم و زیادی بودن داشتم. مخصوصاً اینکه می‌دانستم همه نگرانند. خواهرم بچه‌هایش را از اتاق دور می‌کرد، پشت در آبمیوه و خوراکی می‌گذاشت و می‌دانستم با وجود اینکه شاغل است، چقدر به زحمت افتاده. بعضی شب‌ها از درد و حس خفگی تا صبح راه می‌رفتم، مبادا بخوابم و دیگر بیدار نشوم. اما برای اینکه دیگران نگران نشوند، تمام این حس‌ها و ناراحتی‌ها را قورت می‌دادم و مدام بغض داشتم.»

کرونا دیر یا زود تمام می‌شود، آنچه می‌ماند، شرایطی است که هر کدام از ما چه تست مثبتی‌ها، چه منفی‌ها و حتی آنها که ناقلند، در این روزها پشت‌سر گذاشتند. روان جامعه قطعاً به یک درمان جدید نیاز خواهد داشت.

قرنطینه احساسات و روابط

یادداشت

امیر حسین جلالی ندوشن
روان‌پزشک

هرچند قرنطینه با آن معیارهای سختگیرانه‌ای که در بسیاری از کشورها اجرا گردید هیچ‌گاه در ایران اجرا نشد، یا محدود به‌روزهای اندکی در تعطیلات نوروز و پس از آن بود اما نمی‌توان از این موضوع به آسانی گذشت که کووید۱۹ زندگی اجتماعی ما را محدود کرده. دست‌کم تعطیلی مدارس، دانشگاه‌ها و مهدکودک‌ها و محدودیت‌هایی که برای سالمندان جهت رفت و آمد و روابط ایجاد شده به میزان زیادی بر روابط خانواده‌ها، روابط نسلی و ارتباط‌های درون نسلی تأثیر جدی گذاشته است. جدا از آن، همان میزانی از کار و فعالیت و روابط اجتماعی که در دل کسب و کار روزمره، فعالیت‌های اداری، علمی یا در پاره‌ای روابط شخصی وجود دارد همواره زیر سایه‌ای از ترس رخ می‌دهد. نگاه کنید به نگرانی‌ها و کشاکش‌هایی که سر برگزاری کنکورهای مختلف یا برخی از آداب و آیین‌های اجتماعی در طی هفته‌های گذشته بروز کرده و البته نباید از این واقعیت به سادگی گذشت که ما ترسی پنهان از دیگری را در هر مواجهه اجتماعی و در هر برخورد با خویش همراه داریم. بد تنگنایی است. نه در منزل دلم شاد و نه میلی به دگر دارم! تردیدی نیست که چنین وضعیتی می‌تواند با میزان زیادی از احساس سرخوردگی، واهمه، اضطراب و البته خشم همراه باشد. روان ما گروگان سلامت ما شده است و حتی اگر در شهر قدم بزنیم چون امکان تجربه‌های اجتماعی توأم با آسودگی یا حداقلی از آسودگی وجود ندارد ما به نوعی قرنطینه روانی شده‌ایم. اما چه باید کرد:

اگر سابقه مشکلات روان‌پزشکی دارید، حتماً داروهای خود را مرتب مصرف کنید و حتماً و حتماً در اولین فرصت با پزشک معالج خود مشورت کنید و تغییرات لازم را اعمال کنید. اگر سابقه مشکلات روان‌پزشکی ندارید، ولی بیش از یک ماه است که میزان تنش، خشم یا غم شما از مقدار معمول چنان فراتر رفته که روی کار و روابط و احساسی که از خود دارید تأثیر جدی داشته، مشورت با پزشک عمومی، کارشناس سلامت روان، یا روان‌پزشک را در دستور کار خود قرار دهید.

میزانی از اضطراب و یأس و خشم عادی است. در شرایط غیر بهنجاری به سر می‌بریم. سعی کنید خوب بخوابید، فعالیت فیزیکی خود را افزایش دهید حتی در حد قدم زدن در فضای کوچک منزل، میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی را کاهش دهید و از تمرینات ساده تن‌آرامی که به سادگی در اینترنت قابل یافتن است بهره ببرید. چنین نمانده و چنین نیز نخواهد ماند. به نومیدی فرصت رخنه در وجودتان ندهید. در لحظه زندگی کنید اما دل به آینده گرم دارید و یادمان باشد در تنگنا و فشار روانی گاهی انکار بر ما چیره می‌شود و به جای رویارویی با ترس‌هایمان ممکن است آن را ندید بگیریم. ماسک بزنیم، مراقب باشیم و تا می‌شود از اجتماعات دوری کنیم.

خبر

ورود پوشش خدمات روانشناسی به بیمه تکمیلی

مدیرکل مشاوره و امور روانشناختی سازمان بهزیستی کشور گفت: سازمان بهزیستی تأییدیه پوشش خدمات روانشناسی در بیمه تکمیلی را از شورای عالی سلامت دریافت کرده است. بهزاد وحیدنیا در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه سازمان بهزیستی به دنبال وظیفه قانونی و اسناد بالادستی در طراحی برنامه‌های حوزه ازدواج و طلاق پیشگام بوده و برنامه‌هایی را در طول مدت فعالیت خود انجام داده است، گفت: یکی از این اقدامات خدمات پیشگیری اولیه از آسیب‌های اجتماعی و برنامه‌های ارتقایی حوزه آموزش خانواده است که در قالب‌های مختلف اجرا می‌شود. وی با بیان اینکه تاکنون ۷۵ درصد از این فرآیند برای ۴ گروه سنی کودکان، نوجوانان، جوانان و بزرگسالان طراحی شده و در ۱۴ استان در حال اجراست، اظهار کرد: این یک رویکرد جدید است تا مهارت‌های لازم برای تطبیق اجتماعی فراهم کند و اثر مستقیمی روی حوزه خانواده بگذارد. مدیرکل مشاوره و امور روانشناختی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به اینکه فعالیت دیگر این سازمان آموزش‌های پیش از ازدواج است که محتوای استاندارد و مربیان آموزش دیده آن فراهم شده، اظهار کرد: همین الان هم بانک اطلاعاتی قوی در این زمینه تشکیل شده است. بخشی از مجموعه‌ها به شکل مستقل فعالیت خود را در همکاری با بهزیستی پیش می‌برند و تشکیل ۶۴ انجمن ازدواج و خانواده در همین راستا بوده است. در راستای سلامت خانواده‌ها غربالگری اضطراب کودکان نیز در دستور کار قرار گرفت. به طوری که در سال ۹۷ این رقم را به غربالگری ۱۰۰ هزار کودک در سال رساندیم. وحیدنیا با بیان اینکه مشاوره تلفنی خانواده نیز با شماره ۱۴۸۰ از دیگر خدمات سازمان بهزیستی در حوزه خانواده بوده که در روزهای اخیر هم مراجعات بیشتری داشته است، اظهار کرد: البته ناگفته نماند که تقاضای خدمات تخصصی نیز از سوی خانواده‌ها با توجه به آشنایی آنها با لزوم مراجعه با مشاوران و روانشناسان افزایش یافته است. مدیرکل مشاوره و امور روانشناختی سازمان بهزیستی ادامه داد: در همین قانون تدوین بسته بیمه خدمات روانشناسی را سازمان بهزیستی انجام می‌دهد که البته در قانون نام دستگاه‌های متعددی آمده است، اما بهزیستی خودش پیشقدم شده و این اقدام را انجام داده و تأییدیه اجرای آن را هم در قالب بیمه تکمیلی از شورای عالی سلامت دریافت کرده است.

سایپا آذین
آگهی تمدید مناقصه
۹۹۰۴۰۵
سایپا

شرکت سایپا آذین در نظر دارد تا مناقصه خدمات طراحی، تأمین متریال، ساخت، حمل و نصب تجهیزات سانترال گاز CO_2 را تمدید نماید. لذا از کلیه شرکت‌های فعال در این زمینه دعوت می‌گردد جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس وب‌سایت شرکت www.saipa-azin.com مراجعه و حداکثر تا تاریخ ۹۹/۵/۳۰ نسبت به تکمیل و تحویل مدارک به دبیرخانه سایپا آذین اقدام فرمایند.

سایپا
مناقصه شماره
TEG 99/310-01
SEECO شرکت مهندسی توسعه سایپا
نوبت دوم

شرکت مهندسی توسعه سایپا در نظر دارد موضوع طراحی، تأمین، ساخت، برنامه نویسی، حمل و نصب و راه‌اندازی سیستم اتوماسیون صنعتی ایستگاه‌های اصلی تولید اتاق بار خودروی نیسان وانت شرکت زامیاد، را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجدشرایط واگذار نماید، لذا پیمانکاران دارای رزومه کاری مرتبط، می‌توانند جهت کسب اطلاع از شرایط مناقصه از روز یک‌شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۲۶ به سایت www.seeco.ir مراجعه نمایند.
هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.

سایپا آذین
مناقصه عمومی
۹۹۰۵۰۷
سایپا

شرکت سایپا آذین قصد برگزاری مناقصه عمومی خرید خدمات حمل محصولات در سال ۱۳۹۹ را دارد، لذا از کلیه شرکت‌های فعالیت در این زمینه دعوت می‌گردد جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس وب‌سایت شرکت www.saipa-azin.com مراجعه و حداکثر تا تاریخ ۹۹/۰۶/۰۲ نسبت به تکمیل و تحویل مدارک پیوست و موارد مذکور طی پاکات ویژه قابل دریافتی سایپا آذین و تحویل آن‌ها به دبیرخانه حراست اقدام فرمایند.
تلفن تماس ضروری: ۴۴۹۲۲۲۰۳ و ۴ داخلی ۴۴۲

سایپا
مناقصه شماره
TEG 99/280-03
SEECO شرکت مهندسی توسعه سایپا
نوبت اول

شرکت مهندسی توسعه سایپا در نظر دارد موضوع عملیات دمونتاژ و جمع‌آوری آبروهای قدیمی و تأمین تمامی مصالح مورد نیاز به منظور اجرای عملیات ساخت، حمل و نصب آبروهای جدید سقف سالن‌های تولیدی شرکت سایپا با ورق گالوانیزه به ضخامت ۱/۵ میلیمتر، و انتقال تمامی ضایعات از سقف سالن به محوطه دپوی ضایعات شرکت سایپا، را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجدشرایط واگذار نماید، لذا پیمانکاران دارای رزومه کاری مرتبط، می‌توانند جهت کسب اطلاع از شرایط مناقصه از روز دوشنبه مورخ ۹۹/۰۵/۲۷ به سایت www.seeco.ir مراجعه نمایند.
هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.

سایپا آذین
مناقصه عمومی
۹۹۰۵۰۸
سایپا

شرکت سایپا آذین قصد برگزاری مناقصه عمومی خرید خدمات حمل (ورق، لوله و مفتول) در سال ۱۳۹۹ را دارد، لذا از کلیه شرکت‌های فعالیت در این زمینه دعوت می‌گردد جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس وب‌سایت شرکت www.saipa-azin.com مراجعه و حداکثر تا تاریخ ۹۹/۰۶/۰۲ نسبت به تکمیل و تحویل مدارک پیوست و موارد مذکور طی پاکات ویژه قابل دریافتی سایپا آذین و تحویل آن‌ها به دبیرخانه حراست اقدام فرمایند.
تلفن تماس ضروری: ۴۴۹۲۲۲۰۳ و ۴ داخلی ۴۴۲

سایپا
مناقصه شماره
TEG 99/280-04
SEECO شرکت مهندسی توسعه سایپا
نوبت اول

شرکت مهندسی توسعه سایپا در نظر دارد موضوع آهنگری وتعمیرات انواع پالت (به‌صورت دستمزدی) و بدون مصالح شرکت سایپا، را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجدشرایط واگذار نماید، لذا پیمانکاران دارای رزومه‌کاری مرتبط، می‌توانند جهت کسب اطلاع از شرایط مناقصه از روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۲۷ به سایت www.seeco.ir مراجعه نمایند.
هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.

فاصله‌گذاری کنکور سراسری ۹۹ افزایش یافت

وزیر علوم، تحقیقات و فناوری گفت: فاصله‌گذاری در کنکور سراسری ۹۹ برای رفع نگرانی داوطلبان، از یک متر و ۶۰ سانتی‌متر به یک متر و ۸۰ سانتی‌متر افزایش یافت.

منصور غلامی دیروز در حاشیه مراسم رونمایی از کتاب دانشنامه آزادگان که در پژوهشکده دانشنامه‌نگاری برگزار شد، به «ایرنا» گفت: بحث فاصله‌گذاری یک مقدار تعدیل و ظرفیت فاصله‌گذاری اجتماعی صندلی‌ها افزایش یافت. او اظهار داشت: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پذیرفت که فاصله‌گذاری صندلی‌ها از یک متر و ۶۰ سانتی متر به یک متر و ۸۰ سانتی متر افزایش یابد.

وزیر علوم افزود: با توجه به اینکه داوطلبان کنکور کارشناسی ارشد رضایت ۹۱ درصدی از رعایت پروتکل‌های بهداشتی داشتند، مقرر شد فاصله‌گذاری توافق شده یک متر و ۸۰ سانتی متر اعمال شود.

غلامی همچنین درباره ظرفیت پذیرش در کنکور سراسری ۹۹ خاطرنشان کرد: ظرفیت پذیرش کنکور سراسری ۹۹ مانند سال گذشته خواهد بود، اما مهم‌ترین اشکال عده‌ای که پشت کنکور می‌مانند، متراکم شدن در علوم تجربی است. وزیر علوم افزود: ظرفیت رشته‌های علوم تجربی به اندازه تعداد داوطلبان نیست، اما در سایر گروه‌های آموزشی هر داوطلبی که حداقل نمره را کسب کند، پذیرفته می‌شود.

غلامی با تأکید دوباره بر ثبت‌نام در پذیرش بدون آزمون دانشگاه‌ها ادامه داد: افرادی که به هر دلیلی نمی‌توانند و نمی‌خواهند در کنکور سراسری شرکت کنند، برای ثبت‌نام در پذیرش بدون آزمون به سایت سازمان سنجش مراجعه کنند. او تأکید کرد: پذیرش بدون آزمون، اکثر دانشگاه‌های شهرستان‌ها را شامل می‌شود و بدون شرکت در آزمون، می‌توانند انتخاب رشته کنند.

نیازی برای تهیه لباس فرم جدید دانش‌آموزان نیست

مدیر کل دفتر انجمن اولیاء و مربیان وزارت آموزش‌وپرورش گفت: با توجه به شرایط موجود نیازی به تهیه لباس فرم جدید برای دانش‌آموزان نیست. با همه مشکلاتی که در ایام کرونا برای مردم ایجاد شده، درست این است که ما دیگر مشکل جدیدی برای مردم ایجاد نکنیم.

نورعلی عباسپور در برنامه تلویزیونی پرسشگری درباره تهیه لباس فرم مدارس در سال تحصیلی جدید اظهار داشت: نیازی به لباس فرم جدید نیست. وزیر نیز چندبار دستور داده که اگر خلاف این موضوع اتفاق افتاد حتماً پیگیری کنیم.

او افزود: طبق آیین نامه اجرایی مدرسه، تصمیم‌گیری درباره لباس فرم با شورای مدرسه است. شورای مدرسه صلاحیت تصمیم‌گیری در این باره را دارد؛ با این حال سیاست وزارتخانه این است که اگر جایی وضعیت سفید است هم دانش‌آموز از لباس فرم سال گذشته استفاده کند. هیچ گونه الزامی برای خرید لباس فرم جدید نیست.

عباسپور اضافه کرد: پول‌های مربوط به سرویس و هزینه حمل‌ونقل در حساب مدرسه است. خانواده مبلغ را به حساب مدرسه واریز می‌کند و مدرسه باید مبالغ اضافی را عودت دهد.

او ادامه داد: ما رسماً ابلاغ و بخشنامه کردیم که همه مدیران موظف هستند این مبلغ را برگردانند که این بخشنامه به نوعی سند و ضمانت رسمی است. به همه مدیران مدارس تأکید می‌کنیم بازنگرداندن این پول تخلف است؛ بنابراین هیچ مدرسه‌ای حق ندارد این چنین اقدام کند و اگر چنانچه با اولیای دانش‌آموز حساب و کتاب مالی دارد، می‌تواند با جلب رضایت خانواده در موارد دیگری مانند فوق برنامه لحاظ کند و اگر توافقی صورت نگرفت باید این مبلغ را عودت دهد.